

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010215
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614010215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Jaroslava Bugeľa na verejnom zasadnutí konanom 7. januára 2015 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obž. S. A. zrušuje rozsudok Okresného súdu Svidník z 22. októbra 2014, sp. zn. 2T/120/2014, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. S. A., nar. XX.F. XXXX vo C. R. T., N. XX, okres C. R. T., vo väzbe od 7. marca 2014

ukladá

podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. S. A. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu vydierania § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že vystupujúc na internetovom portáli pokec.sk pod prezývkou J.D.A. vylákal prostredníctvom elektronickej pošty presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2012 od maloletého S. T., nar. XX. S. XXXX z obce W., okres I., fotografie s vyobrazením jeho nahého tela, tieto prechovával v ukladacích priestoroch svojich emailových účtov I., ktoré si sám zriadil a sám používal a následne pod hrozbou ich zverejnenia na rôznych internetových portáloch, ako aj na verejných miestach v jeho obci a v škole sa v priebehu rokov 2012 až 2014 dožadoval osobného stretnutia s menovaným za účelom sexuálneho zblíženia, a v bode 2) z prečinu prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že od bližšie nezisteného obdobia od začiatku roka 2010 až do 7. marca 2014 v ukladacích priestoroch svojich emailových účtov I. ktoré si sám zriadil a sám používal, prechovával väčšie množstvo fotografií chlapcov a tiež nahých chlapčenských tiel väčšinou s vyobrazením pohlavných orgánov, orálneho sexu a análneho pohlavného styku.

Za to mu bol uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), l), n), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil

do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zákona uložil ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V jeho dôvodoch namieťa, že uložený trest je neúmerne prísny stupňu spoločenskej nebezpečnosti konania a je v rozpore s článkom 7 odsek 1 hlavy II. oddielu 1 Základnej listiny ľudských práv a slobôd, v zmysle ktorého nikto nemôže byť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo krutému trestu a má za to, že účel trestu je v jeho prípade možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Predpokladal, že po priznaní sa a oľutovaní svojho správania prokuratúra pristúpi k dohode o vine a treste a bude mu uložený trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby, čo umožní jeho podmienený odklad na skúšobnú dobu s uložením príslušných obmedzení a opatrení. Poukázal tiež na to, že žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá prekročila 70 rokov života, tejto pomáha v domácnosti a v starostlivosti o dom a hospodárstvo, stará sa aj o 80-ročného krstného otca, ktorý je bezdetným vdovcom, pričom tieto osoby sú odkázané na jeho starostlivosť, a preto budú jeho neprítomnosť negatívne pociťovať najviac.

Neskôr, v doplnení dôvodov odvolania požiadal, aby boli vypočutí poškodený S. T., otec poškodeného, vyšetrovateľ mjr. N. a znalkyňa MUDr. A. P. - C.. Zároveň tvrdí, že ho nikto nevypočul, z akého dôvodu písal poškodenému a prečo mal predmetné fotografie v emailoch. Napokon však dodal, že vlastne nechce spochybniť svoj výrok, keď sám vyslovil, že je vinný.

V podstate z týchto dôvodov obž. S. A. navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a prípadne, aby sám vo veci rozhodol a uložil mu trest s použitím mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, a to trest s probačným dohľadom.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a prihliadajúc zároveň na chyby odvolaniami nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Úvodom považuje krajský súd za potrebné uviesť, že napadnutému rozsudku predchádzalo prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine, v dôsledku čoho nemožno tento výrok napadnúť odvolaním ani dovolaním (s výnimkou zásadného porušenia práva na obhajobu, ktoré však odvolací súd nezistil), a preto sa krajský súd nemohol zaoberať dôkaznými návrhmi obžalovaného, ktoré uplatnil v doplnení dôvodov odvolania a ktoré sa týkajú výroku o vine. Právoplatným výrokom o vine je odvolací súd viazaný aj pri posudzovaní spôsobu spáchania činu a jeho následkov, ako kritérií určujúcich druh a výmeru trestu.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolateľ sa v podstate domáha mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody poukazujúc na to, že napriek splneniu zákonných podmienok prokurátor s ním odmietol konať o dohode o vine a treste, a zároveň žiada, aby mu bol výkon takto zníženého trestu podmienenčne odložený a to za súčasného uloženia probačného dohľadu.

K tomu treba v prvom rade uviesť, že zodpovedá obsahu predloženého spisu tvrdenie odvolateľa, že už v prípravnom konaní boli splnené zákonné podmienky na začatie konania o dohode o vine a treste a prokurátor napriek návrhu obžalovaného k takémuto konaniu nepristúpil bez toho, aby boli zrejmé akékoľvek dôvody tohto jeho postupu.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné pripomenúť, že hoci prokurátor nie je povinný začať konanie o dohode o vine a treste (a to ani vtedy, ak sa ho obvinený domáha), z obsahu spisu musí byť zrejmé, prečo napriek splneniu zákonných podmienok k tejto forme odklonu trestného konania nepristúpil. V opačnom prípade je totiž postup prokurátora nepreskúmateľný z pohľadu, či koná v obdobných prípadoch rovnako, alebo je jeho postup svojvoľný. Odvolací súd preto konštantne zastáva názor, od ktorého sa nemá dôvod odchyliť ani v tejto veci, že pokiaľ za takejto situácie (ak prokurátor napriek splneniu podmienok na konania o dohode o vine a treste k začatiu takéhoto konania bez uvedenia konkrétneho dôvodu nepristúpi) obžalovaný pred súdom vyhlási, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, v dôsledku čoho sa v podstatnej miere vzdá svojho práva na verejný súdny proces a zásadným spôsobom tak skráti trestné konanie, toto jeho vyhlásenie možno považovať

za takú okolnosť prípadu, kedy súd môže aplikovať zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona (primerane pozri napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 7. júna 2011, sp. z. 1To/108/2011).

Vo vzťahu k posudzovanej veci treba navyše uviesť, že viaceré okolnosti, ktoré sú samy osebe len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, môžu vo svojom súhrne nadobudnúť v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd uzatvára, že nepreskúmateľný postup prokurátora okresnej prokuratúry, ktorým bola odvolateľovi odňatá možnosť dosiahnuť zníženie trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu [§ 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona], pričom aj jeho nadriadený prokurátor pred odvolacím súdom konštatoval splnenie podmienok na konanie o dohode o vine a treste, v spojení s poľahčujúcimi okolnosťami uvedenými v § 36 písm. j), l) a n) Tr. zákona, na ktoré pri rozhodovaní o výmere trestu prihliadol súd prvého stupňa, predstavujú vo svojom súhrne také okolnosti prípadu, ktoré v súlade s § 39 ods. 1 Tr. zákona odôvodňujú v posudzovanej veci uloženie trestu pod dolnú hranicu trestu, ktorá je v tomto prípade štyri roky.

Tieto dôvody viedli krajský súd k tomu, že na podklade odvolania obž. S. A. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky.

Potiaľ je odvolanie obžalovaného dôvodné. Nemožno mu však prisvedčiť v tej časti, ktorou sa odvolateľ domáha podmieneného odloženia výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Zohľadniac spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, dobu páchania a vek poškodeného, tak ako tieto vyplývajú z tzv. skutkovej vety výroku o vine, ktorým je odvolací súd viazaný, prihliadajúc zároveň na to, že konanie obžalovaného bolo motivované zistenou sexuálnou deviantnou poruchou so zameraním na osoby mužského pohlavia veku poškodeného, ktorá nebola liečená a na ktorú si obžalovaný zatiaľ nezískal kritický náhľad, dospel aj krajský súd k záveru, že účel uloženého trestu odňatia slobody tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude možné dosiahnuť len jeho výkonom.

Z tohto dôvodu krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, zaradil odvolateľa na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V závere krajský súd len pre úplnosť dodáva, že prvostupňový súd nepostupoval správne, pokiaľ ako na priťažujúcu okolnosť prihliadol na to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov [§ 37 písm. h) Tr. zákona], keďže táto okolnosť už mala za následok zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby v dôsledku použitia tzv. asperačnej zásady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.